

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LXVI (60) • ŠTEV. (Nº) 43

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES • 8 de noviembre - 8. novembra 2007

STATI IN OBSTATI

TONE MIZERIT

V voditeljskih krogih skupnosti se mnogokrat, s skrbjo na obrazu in v srcu, govori o vprašanju naše mladine. Gotovo je to ena bistvenih točk, ki jo moramo imeti nenehno pred očmi. Položaj je zelo enostaven: brez mladine ni prihodnosti, ne za Domove, ne za druge organizacije, ne za skupnost.

V tem smo v krajevnih skupnostih precej na boljšem, kot pa se dogaja v nekaterih drugih državah po svetu, kjer živimo Slovenci. V Argentini se še lahko ponašamo, da skupine mladih zahajajo v Domove in prinašajo vanje veselje, svež zrak in upanje. Lahko bi jih bilo več, mnogo več, če pomislimo, koliko učencev gre letno skozi osnovne šole in koliko dijakov zahaja v srednješolski tečaj.

Seveda to je le del problema. Takoj namreč vstane vprašanje, kakšna je ta mladina. To pa že ni več samo vprašanje števil. Gre za versko, družbeno in narodnostno vsebino njihovega življenja in delovanja. Ne da bi hoteli zanetiti polemiko, moramo ugotoviti, da se tukaj zahteve in želje mlajših in starejših ločijo. Starejši bi želeli, da nas mladi v vsem posnemajo, da ohranjajo nespremenjene vrednote in nadaljujejo način našega življenja. Mladi pa živijo v drugem svetu, v drugačnem okolju in njihovi pojmi so mnogokrat bližje njihovim argentinskim prijateljem in kolegom, kot pa pojmom starejših in skupnosti.

Dve bistveni postavki izstopata ob tem, kot kažipota ali mejnika: vera in jezik. Živeti po katoliških načelih in občevati med sabo in v skupnosti v slovenščini. Hiter pogled na sedanji položaj vsaj tistih mladih, ki se aktivno udeležujejo v skupnosti, nam pokaže, da je vera zasidrana v njihovem življenju, da spoštujejo načela in se trudijo, po svojih močeh in pogojeni po okolju, za vredno versko življenje. A obdajajo jih nevarnosti sodobne družbe (relativizem, alkohol, mamila ...). Večinoma opazamo jasno voljo, da bi se temu ustavljali, a potrebujejo razumevanja in podpore. Težko je tudi z jezikom. Razlike so v tem precejšnje. Najdemo take, katerih slovenščina je zavirljiva, če upoštevamo, da govorimo o tretjem rodu. So drugi, ki obvladajo le majhno število besed in se sporazumevajo v slovenščini komaj v temeljnih, najbolj domačih zadevah. Za ene in druge pa je občevalni jezik španščina, pa naj nam bo to všeč ali ne.

Preteklo nedeljo 4. novembra so naše mladinske organizacije zaključile svoje letno delovanje s skupnim mladinskim dnevom. Bil je že 55. po vrsti, to pot v Našem domu v San Justu. Že številka sama nas mora napolniti s ponosom, čeprav bi bilo psihološko in sociološko zanimivo primerjati prvi in 55. mladinski dan. Razveseljivo je, da se je na kulturni del, v večernih urah, zbralo res lepo število gostov. Presenetljiv pa je bil tudi program: komedija, včasih satira, o ženitovanjskem potovanju mladega argentinskega Slovence v domovino svojih dedov. Posebnost je v tem, da so bili besedilo, režija in izvedba na skrbi njih samih. Pokazali so, da kadar je volja, jasen cilj in dober namen, se dosežejo zanimivi rezultati.

Zaključki so jasni: naša mladina sprejema vrednote, ki jim jih skušamo posredovati, a sooča se s težavami. Sodelovanje v organizacijah sicer ni množično, a tudi ni množično pri starejših, saj mnogokrat slišimo pritožbe, da so v odborih „vedno isti“. Njihov namen in njihova prizadevanja pa bodo lahko obrodila zaželen sad le, če bomo z njimi čutili, jih podpirali in jim stali ob strani. Morda starejši včasih naletimo na negativno zadržanje, na odbijajoč odgovor. Tudi to je naravna posledica, stanu, družbe in okolja. A če od njih zahtevamo, da morajo vztrajati, pridigajmo z dejanji. Le tako bomo mi in oni, sedanost in prihodnost, stali in obstali.

Peterle ali Türk

Prihodnjo nedeljo bo v Sloveniji potekal drug krog predsedniških volitev, na katerih se bosta za najvišji položaj v državi potegovala Lojze Peterle in Danilo Türk. Kot smo že poročali, je v prvem krogu zmagal Lojze Peterle, z 28,5%, drugi pa je bila Danilo Türk s 24,5%. Po zadnjih objavah javnomnenjskih raziskav, ki so na splošno kazale da prednjači Türk, predstavitve anket niso več dovoljene. Na vrsto pridejo soočenja v različnih medijih. Na radiju Ognjišče je bilo soočenje napovedano za sredo ob petih popoldne v oddaji Pogovor. Medtem sta

kandidatov predstavila časnika Večer in Delo v sobotnih prilogah. Večer je objavil soočenje predsedniških kandidatov, ki je v Kazinski dvorani SNG Maribor potekalo prejšnji tork. V njem sta Lojze Peterle in Danilo Türk, ocenila dosedanje volilno dogajanje, spregovorila pa sta tudi o nekaterih aktualnih temah, denimo napovedanih delavskih demonstracijah ter referendumu o šolski zakonodaji. Kandidata sta tudi v Sobotni prilogi Dela soočila nekaj zelo konkretnih stališč. Govorila sta o noveli zakona o organizaciji in financi-

ranju vzgoje in izobraževanja, o blokovski predsedniški kampanji, osamosvojitvi Slovenije, svojih prednostih, problemu imenovanja ustavnih sodnikov, pojavljanja predsednika v javnosti, upokoencev in njuni udeležbi na srečanju Zbora za Republiko in Foruma 21.

Slovenski škofje pa tudi pred drugim krogom predsedniških volitev vernike in vse ljudi dobre volje vabijo k udeležbi. Opozarjajo predvsem na dolžnost, da kot državljani s svojim premišljenim glasom soodgovorno oblikujemo prihodnost naše domovine. Udeležba na volitvah in naš glas pomenita pomemben prispevek katoličanov k državotvornosti in prihodnosti naše države. Škofje vabijo, naj s svojim glasom podpremo moža, ki bo vernim državljanom in državljanom omogočil svobodno in javno izražanje vere in podpiral razvoj temeljnih duhovnih vrednot človeške osebe. Obenem vabijo vse vernike k molitvi za domovino, za zdravo pamet in za novega predsednika!

Tudi Slovenci v Argentini se bomo ponovno udeležili predsedniških volitev. Čas in način volitev objavljamo posebej.

Kje in kako volimo

Pred nami je drugi krog predsedniških volitev. Kot je že svojčas objavilo Veleposlaništvo Republike Slovenije v Buenos Airesu, bo glasovanje potekalo v nedeljo **11. novembra 2007. Direktno se lahko voli samo na sedežu veleposlaništva, Avenida Santa Fe 846, p. 6º, med 9. in 17. uro.**

Volijo lahko vsi slovenski državljani, ki so že izpolnili 18 let. Na volitve morajo državljani prinesiti veljavni osebni dokument na podlagi katerega bo mogoče ugotoviti istovetnost.

Državljeni, ki so prejeli gradivo za volitev po pošti, lahko enostavno izpolnijo priloženi obrazec in volivnico pošljejo na naslov državne volilne komisije. Čas v katerem mora glasovnica prispeti na Državno volilno komisijo, da se še upošteva pri izidu volitev, je 8 dni po izteku glasovanja. Lahko pa glasovnico tudi osebno ali po posredniku oddajo na veleposlaništvo RS v Buenos Airesu, do iste nedelje volitev ob 17. uri.

Za glasovanjem po pošti ni več potrebno potrjevati volilne karte, temveč zadostuje le podpis volivca.

Omenimo še, da kdor želi, lahko ob tej priložnosti sodeluje tudi pri referendumu o spremembah in dopolnitvah Zakona o lastninskem preoblikovanju zavarovalnic.

Kučan o škofu Rožmanu

Okoli razveljavitve obsodbe škofa Rožmana, ki jo je izreklo Vrhovno sodišče RS, je prišlo do nepričakovane dogodka. Že prejšnjo nedeljo je TV Slovenija poročala, da je Kučan nekdanjemu državnemu tajniku leta 2001 predlagal, naj Vatikan omogoči prenos posmrtnih ostankov nadškofa Gregorija Rožmana v Slovenijo. Po poročanju televizije naj bi tedanji predsednik republike prenos Rožmanovih ostankov Sodanu prvič predlagal med ustim pogovorom 6. oktobra 2001 v Ljubljani. V Sodianovem imenu mu je na pobudo pisno odgovoril takratni veleposlanik Slovenije v Vatikanu Karl Bonutti. Kučan mu je odpisal še istega leta, natančneje 7. decembra.

Nekdanji predsednik republike Milan Kučan je glede tega pisma nekdanjemu državnemu tajniku Angelu Sodanu o prekopu posmrtnih ostankov nekdanjega ljubljanskega škofa Gregorija Rožmana pojasnil, da jasno ločuje med pravico do groba oziroma do pokopa na domači zemlji in svojim odnosom do medvojnega delovanja škofa Rožmana. Kučan je povedal, da sta s Sodianom velikokrat pogovarjala o tem, „kako se razbremeniti hipoteke, ki je nad nami Slovenci, in je povezana z medvojnimi in povojnimi dogodki ter tudi z delovanjem rimokatoliške cerkve“. Pri pismu Sodanu iz leta 2001 o prekopu posmrtnih ostankov škofa Rožmana ni šlo za pobudo, temveč za povabilo k skupnemu premisleku, je še poudaril.

Nekdanji predsednik države je pojasnil, da je nekdanji državni tajnik prekop povezal s postopkom škofove pravne in politične rehabilitacije. Po Kučanovih besedah to zanj takrat in tudi sedaj ni sprejemljivo. „Pozneje

stika z rimokatoliško cerkvijo o tem vprašanju nisem imel več,“ je zatrdil.

Ob tem je tiskovni predstavnik Slovenske škofovske konference, dr. Andrej Saje podal sledečo izjavo: „Nadškofija Ljubljana ne more komentirati pisma, ki se je pojavilo v medijih, saj je šlo za diplomatsko korespondenco med Svetim sedežem v Vatikanu in tedanjim predsednikom Republike Slovenije, gospodom Milanom Kučanom. Nadškofija Ljubljana ponavlja zadovoljstvo nad razsodbo Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, s katero je bila potrjena nedolžnost nekdanjega ljubljanskega škofa dr. Gregorija Rožmana.“

Zanimiv pa je bil pogovor, ki ga je preteklo soboto 3. novembra imel urednik radijske oddaje v Buenos Airesu „Okence v Slovenijo“ Mirko Vasle, s kardinalom Francom Rodetom, ki je bil v času polemičnega pisma ljubljanski nadškof.

Kardinal je pojasnil, da on ni soglašal s Kučanovim predlogom, ker je zavzel stališče, naj Vrhovno sodišče najprej razveljavi obsodbo, potem bo šele imelo smisel škofa Rožmana pokopati v ljubljanski stolnici. Izrazil je upanje, da se bo to sedaj čim prej izvršilo.

Lenarčič in Murphy o EU

Državni sekretar za evropske zadeve Janez Lenarčič in britanski minister za evropske zadeve Jim Murphy sta največ pozornosti namenila pripravam Slovenije na predsedovanje Evropski uniji.

Kot sta pojasnila na novinarski konferenci po pogovorih, med Murphyjevim obiskom v Ljubljani, sta govorila tudi o izzivih, ki bodo v prvi polovici prihodnjega leta v uniji v ospredju, kot so ratifikacija nove, reformne pogodbe EU, podnebne spremembe, Zahodni Balkan in evropska sosedstva politika. Po besedah Lenarčiča do obiska britanskega ministra prihaja v „pomembnem času, ko Slovenija zaključuje priprave na predsedovanje EU v prvi polovici prihodnjega leta“. Velika Britanija je Sloveniji doslej izkazala veliko podporo v pripravah in ji kot država, ki je povezano vodila že večkrat, posredovala tudi številne izkušnje, za Slovenijo pa je pomembna tudi zaradi svojih pogledov glede vloge Evrope v svetu globalizacije, je pojasnil.

BERI...

- KAKO GREDO V SLOVENIJI „NA KANČO“ 2
- PRIREDITVE V SAN MARTINU IN NA PRISTAVI 3
- MARIBORSKI OKTET JE PEL V NAŠEM DOMU 3
- SLOVENSKI JADRALNI PADALCI ZMAGALI V TUCUMANU 4

VTISI IZ SLOVENIJE

Daj gol, daj gol ...

V nedeljo sem šel na kančo. Ja, prav to. Če bi napisal, da sem šel „na fuzbal“, bi kdo mislil, da sem si oblekel kratke hlačke in obul copate ali kopačke („botines“), pa malo pobrcal žogo - a od česa takega je preteklo že zelo dolgo, dolgo časa.

Ko sem v soboto po internetu iskal zadnje rezultate najbolj argentinskega kluba v prvi slovenski nogometni ligi („primera A“), sem odkril, da še ni igral; da bo igral v nedeljo zgodaj popoldne - ob dveh - v Ivančni Gorici. Saj to je pa blizu! In naredil sem si načrt za nedeljo.

Najprej zgodnja - zahvalna - maša, nato kuha golaža in polente - da bo tudi gospodinja imela kaj od nedelje - potem kosilo, nato pa v avto in iskat, kje ima Livar nogometno igrišče.

Tekma je ravno začela in razgledal sem se po modrih majicah, če so mi številke kaj znane. Ja, tamle, desni zunanji branilec, številka 25, to je Luka (Lucas) Horvat. Zadnje tekme igra na tem položaju; prej je bil v vezni vrsti. Tudi v tej funkciji je uspešen.

Luka igra v Nogometnem klubu Drava iz Ptuja, poleg njega pa so še trije iz Argentine, ki še iščejo svoj prostor in z uspešnim igranjem skušajo prepričati selektorja, da so pravi igralci za to moštvo. V prvem polčasu je bil rezultat v stalnem premikanju, saj je ob vsakem napredovanju Drave, Livar uspel izenačiti. Goli so v glavnem padli zaradi napak vratarjev in obrambe. V odmoru je tabla kazala rezultat 2 : 2.

Poleg igralcev in kako ravnajo z žogo, je zanimivo tudi opazovanje okolja. Lepo, ravno zeleno igrišče je v jesenskem soncu prijetno delovalo, sonce pa je gredo tudi ljudi na pokriti tribuni na severni strani. Na njej so bili seveda pretežno domači navijači, čeprav je bilo tudi nekaj Dravašev, ki so oba gola kar glasno proslavili.

Na prste ene roke bi lahko preštel štadione, na katerih sem bil v Argentini. Le eno tekmo prve lige sem tam videl, pa še to v daljnih časih, ko Vélez Sársfield ni imel štadiona Amalfitani, ampak smo nogomet gledali na lesenih tribunah (v času, ko je branilec Eduardo Batagelj bil na višku svoje kariere. In od tega je tudi že zelo dolgo, dolgo ...) Največkrat

kako soboto, tudi z očetom, na bližnji Deportivo Morón, kjer se je trlo ljudi, kjer je bilo kričanja in spominjanja sodnikov nekaterih akterjev na pretek.

V tem duhu sem gledal to domače vzdušje, to vedro sproščenost ljudi - skoraj vsi moškega spola - ki so uživali ob športnem dogodku, čeprav ni bilo nič posebnega. Nihče tudi ni pričakoval česa takega, saj sta igrali ekipi, ki sta trenutno prav na dnu lestvice. Blagovzeneča dolenjščina je bila še posebno sočna pri opazkah na račun sodnikovih piskov (ali molkom), kaki zgrešeni akciji ali teatraliziranju domnevnega obrcanja. A vse v merah okusa in nogometne pikrosti.

Za enim izmed golov je manjša tribuna, kjer se je namestila dravska „barra brava“. Ne, saj ni bila to, je bila le „hinchada“ dvajsetih, ki so glasno navijali za svoj klub ob ritmu bobna (ne, El Tula ni bil!) s svojim skandiranjem „Daj-gol-daj-gol-Dra-va!“ prekinjali spokojnost domače tribune, ki se je le poredkoma odzivala s svojim enostavnim „Li-var-Li-var!“ Ne vem, čemu je pripisati - ali štajerskemu melosu ali spremembi dolžine/frekvence zvočnega vala, ko je prišel do nas -, a slišati je bilo kot „doj-gol-dro-vo!“ Potem, v drugem polčasu, so - navzlic rezultatu - navijači čisto utihnili. Zato pa je v odmoru po zvočnikih zavznela klasična Avsenikova Na Golici, pa tista o: ljubica, vzemi avto, vzemi denarnico, kartico, vse - samo daljinca mi pusti (da bom gledal nogomet) in tudi ena izmed popevk v španščini, ki poplavlja evropski glasbeni eter in ki so precej izpodnesle večinski angleški program.

Kot rečeno, je bila igra precej izenačena, vendar je, spet zaradi pasivnosti srednjih branilcev, v drugem polčasu prišlo do dveh golov, to pot v vratih Drave: dobra kombinacija dveh napadalcev in še z glavo iz kota. Na igrišče je prišel še Hermi Zupan, ki kljub svojemu elegantnemu preigravanju ni mogel pripomoči k spremembi rezultata. V iskanju te spremembe se je v zadnjih petnajstih minutah tudi Luka bolj aktivno udeleževal v napadu, a ni šlo. Livar je bil letos že drugič boljši od Drave. In tako so spet na svoje prišli domači gledalci.

GB

LEKTURICE

Možganska telovadba

Trenerka ali trenirka? Finala ali finala? Vam je všeč plavati ali plavanje? Delamo telovadbo? Vprašanja za možgansko telovadbo in treniranje v slovenskem jeziku!

Mladi fantje imajo rajši privlačno trenerko, dekleta pa moderno trenirko. Črka gor, črka dol, boste rekli. Ena sama črka, pa nas lahko zavede v debele nerodnosti, kot na primer, če kdo izjavi, da bo umazano trenerko vrgel v pralni stroj. Uboga trenerka, ki se poklicno ukvarja s treniranjem, si tega res ne zasluži. Prepotrebna pranja in posebnih dišav pa bo po uri telovadbe prepotena trenirka (samostalni ženskega spola). To je po *Slovarju slovenskega knjižnega jezika* športno oblačilo iz hlač in jope, navadno oprnjeto ob gležnjih in zapestjih. Trenirke (množinski samostalni ženskega spola) pa so hlače, ki jih nosijo pripadniki obeh spolov.

Pri drugem vprašanju gre na videz za malenkostno razliko, a pravilen je samo en izraz. Iz španščine „la final“ smo slovenski termin finale (polfinale, četrtfinale) požensčili in tako na mladinskih dnevih slišimo, da bo ob določeni uri finala in da so finalo zmagali najboljši. Če pa je finale samostalni moškega spola - kar tudi je -, ga pač moramo lepo sklanjati po zgledu korak: V soboto, 20. oktobra, je bil finale svetovnega prvenstva v ragbiju. Nisem se udeležil finala v Franciji. Navijači so pozorno sledili finalu. Po televiziji sem gledal zanimiv finale. V finalu je zmagala Južnoafriška republika. Pred finalom so se igralci fotografirali na igrišču. Sliši se malce čudno, a naša ušesa se bodo pravilnih končnic privadila hitro, če jih bomo pogosto uporabljali.

Vtis ali odnos do športnih dejavnosti lahko izrazimo na razne načine: Rada plavam in kolesarim. Všeč mi je plavanje in kolesarjenje. Veseli me plavanje.

Pet let sem hodila k plavanju in zdaj znam že dobro plavati. Na izbiri imamo osebne glagolske oblike (plavam) ali pa neosebne (plavanje, plavati).

Zadnje vprašanje je pogost primer „prevajanja“. Iz španščine „hacemos gimnasia“ kratkomalo nastane delamo telovadbo namesto slovenskega telovadimo. Lahko pa tudi treniramo, športamo, gojimo kak šport ali se z njim ukvarjamo. Vse besede in govorenje o telovadbi pa ne odtehtajo športnih dejavnosti v živo. Bliža se poletje in treba je biti v formi. K temu pripomorejo tudi lektorske vaje. Na Filozofski fakulteti buenosaireske univerze ne treniramo samo svojih možganov, ko se ubadamo z jezikovnimi vozli, ampak tudi svoje mišice, ko moramo večkrat kar peš do učilnice, ki je v petem nadstropju.

Odložite torej časopis in začnite z ogrevanjem! Če pa boste kje obsejeli brez sape in moči, lahko nadaljujete z branjem sledečega:

ŽIVLJENJE JE KOT ŠPORT

Veznik kot uporabljamo za izražanje primerjave glede enakosti ali podobnosti dveh terminov. Če trdimo, da je življenje kot šport, moramo pač dokazati, v čem je življenje podobno športu. Besedo šport lahko nadomestimo z njeno opredelitvijo in zapišemo, da je življenje kot *po ustaljenih pravilih izvajana telesna dejavnost za krepitev telesne zmogljivosti, tekmovalje, razvedrilo* (SSK).

Nekateri začnejo z izvajanjem telesne dejavnosti še pred rojstvom. V materinem telesu se prekopicujejo, delajo vsemogoče akrobacije in se celo izkažejo za dobre rokoborce ali „nogobrce“. Ko pride človek na ta svet, preživi prve mesece v ležečem stanju in krepi svoje mišice z nežnimi

gibi rok in nog. Otrok kar hitro napreduje in na lepem že sam sedi, lazi po vseh štirih in se po zahtevnem treniranju končno postavi na noge. Močan, čvrst in samozavesten je kot športnik.

Vsak športnik se odloči za določeno vrsto športa. Izbira lahko med individualnimi ali kolektivnimi športi. Tudi v našem vsakdanjem življenju opravljamo dela posamezno ali v skupinah. Šport lahko gojimo profesionalno ali amatersko. Tudi naše življenjsko delovanje je lahko poklicno ali ljubiteljsko zaznamovano.

Vsak šport ima ustaljena pravila, ki jih je treba spoštovati. Sodnik sodi športne igre in igralce kaznuje za prekrške. Tudi v življenju moramo ali bi morali vsi spoštovati pravila in zakone. Kako nam je to včasih težko!

Kar nehote se večkrat ukvarjamo z različnimi športnimi panogami. Še posebno v današnji družbi je treba plavati proti toku. Vozniki se posvečajo slalomu, pa ne ravno po belih strminah. Politiki si lepo podajajo žogo. Strašno pa je, če te kdo v službi ali kje drugje jaha.

Pri športu je prisotna tekmovalnost. Posameznik ali ekipa se borita za prva mesta, za medalje, kolajne, pokale in za denarne nagrade. Ob zmagovalcih pa so seveda tudi poraženci. Zelo slično kot v življenju. Živimo v sila kompetitivni družbi, vsak hoče biti najboljši in žeti samo uspehe. Ni prostora za poražence, ki naj se zatečejo k psihiatru.

Kar nekaj podobnosti smo našli in zato lahko mirno izjavimo, da življenje je kot šport. Vendar pa je življenje še več kot omenjena definicija športa. Istoveti se s športom, kot so ga pojmovali Grki, ki so modrovali: „Zdrav duh v zdravem telesu“.

Vera Breznikar Podržaj

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

„Naslednji dan“ je že za nami. Volitve so skoraj padle v pozabo in počasi se tudi navajamo na nove nazive: gospa Cristina in več „senatorka“ temveč „izvoljena predsednica“, in po 10. decembru bo enostavno „predsednica republike“. Argentina začnejo novo dobo.

Upanje, kljub vsemu.

Argentinci so (smo?) po naravi optimisti in se radi vdajajo upanju. „Upajmo, da ne bo deževalo ..., da nas ne bodo okradli ..., da bomo enkrat normalna država ...“ Vedno so pripravljeni „začeti znova“. To upanje in to pripravljenost je posebil tudi kardinal in primas Jorge Bergoglio, ko je „izvoljeni predsednici“ poslal pismo s čestitkami in zagotovilom, da bo „molil za uspeh njenega delovanja“. S tem je dal tudi najboljši zgled, kakšno naj bo zadržanje državljana ob tej spremembi ustavnega življenja.

Razlogi za in proti.

Upanje ima svoj temelj zaenkrat le v besedah. Gospa Cristina je v svojem nagovoru takoj po zmagi (a še preden je bila ta uradno potrjena) tako rekoč ponudila roko „vsem sektorjem“, za mirno sožitje in skupno delo. Ni pa bila enaka reakcija vladnih krogov. Kljub prepričljivi zmagi v vsej državi (Cristina K. 44,9%; Carrió 22,9%; Lavagna 16,9%), je šef kabineta Alberto Fernández napadel prebivalce prestolnice, (kjer je bila gospa poražena), in jih označil za „ohole“ in da živijo „kot na otoku, ločenem od države“. Manj znano a bolj nevarno pa je dejstvo, da v parlamentu, kjer ima vlada absolutno večino, že govorijo, da bodo vladne poslance razdelili v dve skupini: „čisti kirchneristi“ in „zavezniki“. Kakšno važnost ima to? Kirchneristi bi bili večina, „zavezniki“ pa prva manjšina. S tem bi zasedli tudi večino vodilnih mest v obeh zbornicah in predvsem v parlamentarnih komisijah, kar je velike važnosti pri zakonskih postopkih. Se kdo še čudi, kadar govorimo o „demokraciji absolutizmu“?

Prve poteze. Vsekakor delo gospe Cristine ne bo enostavno. Kar nekaj težkih problemov bo podedovala po svojem možu. Prvi je ta, če gledamo z nekoliko humorja, da se ne bo mogla izgovarjati na „prejšnjo vlado“. Nato pa sledijo gospodarski problemi, socialni položaj, pomanjkanje varnosti, in še in še. Napoved, da bodo skušali izpeljati „družbeni pakt“, kaže na voljo do spremembe. A to še daleč ni dovolj. Izkušnje z raznimi dogovori med vlado, sindikati in podjetniki v Argentini niso ravno najboljše. Zgodovina kaže, da je na papirju vse v redu, v praksi pa se kmalu pojavi-

jo razpoke in v kratkem času zgradba zgrmi v ruševine. Nekaj podobnega se obeta sedaj, ko podjetniki že stavijo svoje zahteve, sindikati pa se borijo za čim boljše pogoje. Vlada pa stavi vse upe, kar zadeva inflacije, cen in plač, na ta dogovor, katerega okoliščine in cilj pa kljub vsemu še niso jasne.

Kdo in kako.

Neznana je zaenkrat tudi sestava prihodnje vlade. Gotovo bo nekateri minister ostal na svojem mestu. Kar lepo številno dosedanjih visokih funkcionarjev pa se bo moralo posloviti. Napovedi kažejo, da bo plemični državni sekretar za trgovino (Guillermo Moreno) zapustil svoje mesto. On je bil avtor in izvajalec strategije proti inflaciji, ki se je izkazala za popolnoma neuspešno. V tej zvezi napovedujejo spremembe v načinu, kako bodo merili inflacijo, da bo slika bolj realna in stvarna. Istočasno pa že napovedujejo zvišanje tarif javnih storitev (plin, elektrika), in to še preden bo nova predsednica nastopila. Prav tako napovedujejo izglasovanje ključnih zakonov, med njimi zakon o proračunu za leto 2008. Tam predvidevajo gospodarsko rast v višini 4,5%. To je že povzročilo ogorčenje opozicije, ki trdi, da bo rast precej večja. V čem je problem? Da večja rast pomeni višjo davčno nabirko. A za dodatnimi sredstvi te razlike vlada razpolaga po mili volji. S te si zagotovi naklonjenost provinc, ki se rade grejejo na vladnem finančnem soncu.

Kaj pa opozicija?

Tukaj bi lahko zatrčili, da „se niso ničesar naučili“. Medtem ko je vladna fronta po zmagi še bolj enotna, se v opoziciji kregajo, kdo bo vodja. Po raznih zmagah in porazih (več je bilo porazov kot zmag), si drug drugemu oponašajo napake in prepričajo glede zadržanja do vlade. Predvsem izstopata Elisa Carrió, ki je s svojo povezovalno druga parlamentarna skupina, in Mauricio Macri, katerega zavezniki so sicer krepko izgubili na volitvah, a bo on vodil prestolno mesto, ki je glava opozicije. Čeprav je gospa Carrió izjavila, da ne bo več kandidirala, je jasno, da ima na vidiku naslednje predsedniške volitve (2011) in bo delala za uspeh svojih ljudi. Marci pa tudi gleda na omenjeno letnico, a v svojstvu predsedniškega kandidata. Njegov uspeh v vodstvu mesta bo najboljša priporočila in najbolj trden temelj za doseg tega cilja. Seveda je to šele začetek. V prihodnjih štirih letih bo prišlo do raznih premikov na političnem odru, do izginotja ali ojačanja strank in povezav. Delo opozicije ne bo lahko in usoda ji ne bo naklonjena, najmanj pa, če bo vladanje gospe Cristine kolikor toliko uspešno.

SLOVENCİ V ARGENTINI

SAN JUSTO

Prijeten obisk mariborskega okteta

V nedeljo, 21. oktobra smo bili povabljeni v Naš Dom na koncert slovenskega Mariborskega okteta. V kletnih prostorih Doma je bilo pripravljeno: okrašen in osvetljen prostor za pevce in stoli v polkrogu za poslušalce.

Pred mikrofon je stopil Gregor Modic in pozdravil navzoče, rekoč da bomo lahko zopet obujali spomine na našo lepo Slovenijo, ko nas bodo pevci tja popeljali s svojimi pesmimi.

Z močnim aplavzom smo sprejeli člane okteta. Čeprav so prišli na 34. festival pevskega zborov v Urugvaj, so se spomnili na nas, ki živimo v Argentini. Prišli so čez Reko srebra, da izrečejo pozdrave iz domovine, našim materam pa še dodajo bonbonček k praznovanju materinskega dne.

Koncert so začeli z Aljaževo Oj Triglav, moj dom. Glasovi so se ubrano zlivali. Presenetili so nas s svojimi pianissimi. Iz obdobja romantike so nam predstavili lpavčevo Domovini z dvema solistoma. Čudovit kontrast v jačini izvajanja so dosegli v Hajdrihovi Jadransko morje. V Simonittijevi priredbi so nam v knjižni slovenščini zapeli Ljubavne pesmi iz Rezi-je. Najprej je pel solist z mrmrajočim ozadjem, potem pa mogočno vsi. Končali pa so z veselimi JUH! Nato so nežno zapeli Sabinovo Zori rumena rž in poskočne Istrske tri. Za konec prvega dela so nam pa „uprizorili“ Simonittijevo priredbo Rezi-janske, saj so se drli, cepetali, žvižgali in, se razume, navdušeno zapeli.

Po četrturnem odmoru so zopet stopili pred nas. Predstavili so vsakega od devetih članov okteta. Za začetek drugega dela so zapeli veselo Potrkan ples. Uživali so ob

navihanem besedilu in se topili v nežnosti ob zaljubljeni kitici. Krasno je solist zapel Kernjakovo Mojcej z nežnim ozadjem ostalih pevcev. Čuteče so zapeli prekmursko San se šetao v priredbi Gustava Gonze. Potem spet Kernjakovo Katrco za solista in zbor. Presenetil nas je zanimiv disonančni konec. V priredbi Ubalda Vrabca smo slišali pesem vinskih bratcev Bratci veseli vsi. Za konec pa so nam podali še zanimivo priredbo Tomaža Habeja Majolka bod pozdravljena.

Po dolgem aplavzu so nam predstavili umetniškega vodjo Francija Kovača. S ploskanjem smo dosegli, da so nas obdarili še s Kernjakovim venčkom koroških ljudskih in nazadnje še s čudovito Žabe.

Ga. Mici Casullo, predsednica Doma, ki je gostil oktet, je pevce prisrčno pozdravila in se jim zahvalila za svež duh v obliki melodije s slovenske zemlje. Za spomin jim je podarila grb sanjuškega Doma in zbornik, izdan ob 50-letnici.

Tudi pevci niso prišli praznih rok. Ge. Mici so podarili lectovo srce, turistični vodnik po Mariboru in še dve drugi knjigi ter povedali, da odhajajo s težkim srcem, ker bodo tukaj pustili košček domovine.

Pevci niso peli samo z grli, temveč s celim telesom, tako so uživali ob petju. Za slovo so nas nagradili še z živahno Čuk se je oženil.

Doživeli smo prekrasen večer. Bilo nas je toliko, da jih je moralo veliko stoje poslušati koncert. Potem smo si lahko nabavili zgoščenke z njihovim petjem, da jih bomo mogli večkrat poslušati tudi doma.

Hvala vam, pevci, za tako lep večer!

Kristina Jereb Qualizza

PRISTAVA

Po žilah teče mi slovenska kri

V nedeljo, 30. septembra, se je na trgu La Rotonda v Palomarju s slovenskimi plesi predstavila pristavska folklorna skupina.

Moronska občina je letos pripravila mednarodni sejem na trgu San Martín v soboto, 13., nedeljo, 14. in ponedeljek, 15. oktobra. Povabljeni smo bili tudi Slovenci. Postavili smo stojnico - kmečko hišo, kjer so bili razstavljeni značilni predmeti: majolika, kozolec, lesena skrinjica in prtiček z narodnimi motivi. V ozadju so visele slike s pokrajinami, ob strani pa velik zemljevid Slovenije in kratak opis naše dežele. Prodajali smo golaž, kranjske klobase, štrudelj in razna peciva. Vsi so z zanimanjem poslušali in se približali k stojnici, da so za spomin dobili knjižne kazalke in prospekte. Kar naenkrat

smo iz zvočnikov zaslišali slovensko narodno glasbo. Nekateri so se celo malo zavrteli. Neka gospa je prihitela, ko jo je od daleč zaslišala, in rekla, da je kot v Sloveniji. Vsi smo res uživali!

„Polka je ukazna tla so namazana, hoj hej, hoj hej, kaj bo pa zdej ...“

Naši mladi so plesali dvakrat, prvič v nedeljo in drugič v ponedeljek. Publikacija je navdušeno sledila slovenskim običajem, kot so na primer „povšter tanc“, vlakec, ples z metlo, igre med ženinom in nevesto itn. Rajali so gorenjske in belokranjske plesne podvodstvom Adriane Ahčin, ki je to pot nadomestila Marcela Carteja, ker je na potovanju.

Hvala lepa vsem pomočnikom, ki ste prostovoljno žrtvovali svoj čas, da je vse odlično uspelo.

Res je bilo lepo, ljudje so zadovoljni odhajali, spoznali so nas malo bolj ...

M. K.

SAN MARTIN

Jaz pa ti pod židano marelo

Marela iz žide (svile) je židana marela, vesel človek pa je židane volje. Marel in dobre volje je bilo v nedeljo, 30. septembra, na pretek, saj je bil moto celodnevne veselice Jaz pa ti pod židano marelo. V spodnji dvorani Doma se je zbralo lepo število članov in prijateljev, ki so se odzvali vabilu, da bi v družinskem krogu preživeli nekaj zabavnih uric.

Kaj vse so počeli pod židano marelo? Kar pester je bil program: kosilo, ples, bingo, igre ... Ansambel Die Freunde (Prijatelji) je spored začel z veselimi in poskočnimi melodijami, ob katerih so se že pred kosilom nekateri zavrteli.

Ob 13. uri so mladi prikoralili v dvorano in postregli z izvrstnim asadom in s svežimi solatami. Seveda pa ne gre na suho, zato je bila potrebna tudi kapljica dobrega vina, da je hrana bolj teknila. Ob spremljavi polk in valčkov smo dočakali še posladek in nato se je začel ples, da smo z

bingo, in sicer sta bila dva. Nakup tablic, komisija, napovedana denarna nagrada in že so najmlajši zavrteli prvo številko. Izbrane številke je napovedoval Tone Podržaj in po mnogo izkljanih sta zadela Aleks Skale in Regina Leber.

Na vrsto so prišle okusne torte in pecivo, da smo se posladkali vsi, ki nismo imeli sreče pri igri. Seveda pa smo bili prav srečni vsi, da smo lahko podprli naš dom.

Da pa je veselica prav lepo potekla, naj gre zahvala vsem, ki so sodelovali pri pripravi in izvedbi. V kuhinji so se zabavale Magdalena Belec, Marta Jerman, Brigi Medvešček, Regina Leber in še druge gospodinje. Meso sta spekla spretna Jože Skale in Jože Jerman. Mladina je poskrbela za potrebo, žene pa za torte.

Ura je bila že skoraj šest in zbrani so sledili napetu „Rom pom pom, še ne gremo domov, rom pom pom, živijo! Nalezli so naju dobre volje in smeha, da sva prav lepo začeli teden, ki nam je obetal dež in kislo vreme.

Sanmartinski lipi

gibanjem pokurili vsaj nekaj kalorij. Že pred kosilom so otroci prodajali srečke za srečelov. Vsak je rad segel v vrečo, radovedno odpiral papirčke, se razveselil nagrade ali pa žaloval ob praznem listku.

Ko so se ljudje že naplesali, se je začel

Slovenska skupnost na UNSAM

Kulturno življenje v Slovenskem domu San Martín se je v zadnjih letih kar precej popestrilo in razgibalo. Poslednje prireditve smo se udeležili v petek 26. oktobra ob 19. uri v Teatro Tornavía del Campus Miguelete: to je prenovljeno poslopje Univerze v San Martínu, kjer so nekaj opravljal železniške manevre na km. 16 bivše proge Mitre. To je okrogla struktura iz železa in opeke z vrtljivim mostom na sredi, ki bo spremenjena v učilnico in razne oddelke univerze, na zemljišču, ki obsega 2,2 hektarjev.

UNSAM (Državna univerza v San Martinu) in Secretaría de Extensión Universitaria y Bienestar Estudiantil sta organizirali to slovesnost v okviru programa „Srečanja s skupnostmi“ („Encuentros con las colectividades“). Že se je večerilo, ko smo, zbrani pred vhodom v malo dvorano z odrom, zasedli pripravljen prostor.

Napovedovalec, Janez Filipič, je izrekel navzočim dobrodošlico in posebno pozdravil sekretarja kulturnega odseka univerze prof. Carlosa Almeida ter delegata mons. dr. Jureta Rodeta. Zatem je vstopila skupina mladih v narodnih nošah z argentinsko ter slovensko zastavo, kot znak povezanosti in bratstva. Takoj nas je prof. Almeida vpeljal v pomen takega dogodka z besedami pohvale in priznanja naši skupnosti.

Predsednik doma, dr. Viktor Leber, je med zanimivo avdiovizualno predstavo (delo ge. Regine Truden Leber) seznanil publiko z zgodovino naše ustanove. S tem je bila formalna stran večera zaključena, zato smo stoje odslovili zastavi.

Vrsta je prišla na pevski zbor San Martín (začel leta 1949), ki ga vodi prof. Lučka Marinček Kastelic; zapeli so: Slovenska zemlja (Jakob Aljaž), Pueblito mi pueblo (F. Silva - Carlos Guastavino), Ženka mi v goste (idrijska narodna po zapisu F. Marolta -

pripr. Zorko Prelovec), Polka (narodna, priredil Marko Bajuk), Milonga sentimental (Homero Manzi - Sebastián Piana), Rumi cani - Piedra soy (Peteco Carabajal) in Bratci veseli vsi (narodna). Seveda je ga. Lučka pred vsako interpretacijo povedala nekaj besed za uvod. Dvorana je navdušeno ploskala.

Zaključno točko je prevzela carapačajska folklorna skupina Maribor (nastala leta 1994), za katero skrbi ga. Ani Resnik; lahkotno in sproščeno so zaplesali, za kar so bili bogato nagradjeni (z aplavzom, se razume ...)

Kulturnega dela je bilo konec, snidenja pa še ne. Pomaknili smo se v stransko galerijo, kjer so postavili obilno pogrnjene mize. Okušali smo raznovrstna peciva, ki so jih s spretno roko spekle požrtvovalne sanmartinske „mamice“; ponujali so tudi kozarčke pristne slivovke poleg drugih osvežilnih pijač. Bil je pravi čas za sprostitve in prijeten pogovor na prostem. V spomin srečanja smo udeleženci dobili lesene čaše v miniaturo, na katere je Lučka Marinček - Kastelic pobarvala slovenske narodne motive.

Naloga je bila dobro opravljena! Ponovno je bila slovenska skupnost spodobno zastopana, kar nam kaže nenehno voljo do skupnega nesebičnega dela. Marta

Slovenski jadralski padalci zmagali v Tucumanu

Spet se nekaj dogaja v Tucumanu. Še ni zbledelo doživetje ob posvetitvi mons. Lojzeta Urbanča za Catamarškega škofa, ko smo zasledili v časopisu „La Gaceta“ prihod Slovencev na Svetovne tekme „PARAGLIDING WORLD CUP“ - svetovno prvenstvo v jadralskem padalstvu (parapente).

Še bolj zanimivi so bili naslovi v dnevnem časopisu: „Un esloveno lidera las posiciones en Loma Bola“; „Sigue el dominio esloveno en el cielo tucumano“; „El esloveno Aljaž Valič logró la victoria en Loma Bola“. Še nikoli v življenju nisem brala športni del časopisa, te tedne pa smo imeli tekmo, kdo ga bo v družini prvi prebral.

V Tucumanu so se vršile argentinske in svetovne tekme pilotov jadralskih padal, to se pravi „parapentes“. Med 120 najboljšimi svetovnimi jadralski, je kar šest Slovencev. Tukaj jih je bilo šest, spoznali smo samo štiri.

Pokal „LOMA BOLA OPEN“ je tekma za argentinsko prvenstvo, pri kateri je tekmovalo 63 pilotov, med njimi nekaj tujcev, tudi trije Slovenci. Zmagal je Slovenec Aljaž Valič in prejel nagrado sponzorja La Gaceta in organizatorja.

Svetovne tekme jadralskih padal se vršijo v več etapah. Letos so že tekmovali v Španiji, Italiji, na Japonskem in Turčiji, zaključek pa se je dogajalo v Argentini, v Tucumanu od 13. do 20. oktobra. Otvoritev je bila v soboto 13. v prostorih kluba „Los Caranchos“ z govori in asadom.

V nedeljo so se začele tekme na prekrasnem gorskem grebenu San Javier, na 1000 m. nadmorske višine in 500 m. nad ravnino, kjer je mesto San Miguel de Tucumán in razna predmestja, kjer se razprostirajo tudi nasadi sladkornega trsa in plantaže limon. Vse je v bujnim zelenju po prvem spomladanskem dežju.

Že zgodaj smo se odpravili na San Javier. Cesta se vije po pobočju med pravim pragozdom ogromnih dreves in ovijalk in z drevja visečih raznih nageljev in drugih rož. To je že najbolj južno rastlinstvo tako imenovanih „yungas“.

Ko dospemo na vrh pri hotelu Del Sol, še pogled na Kristusa, monumentalno delo tukumanskega kiparja Iramaina in zavijemo na levo proti Villa Nougues.

Cesta nas pelje po razmeroma široki planoti, kjer se pasejo konji in so hiše raztresene vse naokoli: letoviške ali pa preprosti „ranči“.

Končno pridemo do cilja: „Loma Bola“. To je prijetna gola travnata vzpetina nad prepadom, obdana z obdelanimi polji in gozdom. In glej, med petindvajsetimi zastavami zastopanih držav tudi naša slovenska: bela, modra, rdeča z grbom, tukaj na San Javierju, v Tucumanu, v Argentini.

In tekma? Veličastno je bilo, ko se je vseh 120 pilotov, eden za drugim, dvignilo proti nebu s padali raznih barv. Izgledali so kot ptiči viseči na mavričnih krilih.

Za svetovno prvenstvo jadralskih padal v Argentini je bilo programiranih sedem poletov, a leteli so le štirikrat. Vsak polet ima določeno pot, različne točke do kamor morajo leteti in cilj, kjer morajo piloti pristati. Polet in pilota ocenijo z računalnikom na bazi njihovega osebnega GPS, kjer je začetna obvezna pot in njihov let, hitrosti in še kaj ...

Jadranje traja do štirih ur, okoli 30 km. na uro. Odvisno pa je od vremenskih razmer, temperature, smeri in jakosti vetra in spretnosti pilota.

To je moderna verzija zmajarstva (aladeltismo), ki smo ga hodili gledat na Cuchi Corral v Cordobskih hribih. Za zmajarstvo je bila potrebna dražja oprema (metalna struktura), kamioneta, šofer, itd., medtem, ko padalo lahko zložiš v velik nahrbtnik, ki ga imajo med poletom za čoln.

Nekaj dni pred tekmo smo brali v Ognjišču o Bogdanu Ličenu, ki je bil tudi padalec, pa se je ponesrečil. Ti naši slovenski jadralski so ga poznali, bil je njihov kolega. Za varnost je bilo poskrbljeno: policija, ambulanta in helikopter. Pa se je, hvala

Bogu, vse izteklo brez nezgod.

Vreme ni bilo zelo naklonjeno. Ne, da bi deževalo, toda veter je bil muhast in oblaki so zakrivali sonce, kar zelo oteži iskanje pravega toplega zraka za dvig in letenje.

Predsednik svetovne organizacije PWCA, Francoz Xavier Murillo je rekel: „Vreme ni bilo najboljšo, smo leteli štirikrat. Ni slabo, včasih niti v Alpah ne jadramo toliko. Pilotom je bilo zelo težko leteti, so se težko privadili. Ampak, edino kar ne moremo kontrolirati, je vreme“.

Prišel je 20. oktober in v dnevnem časopisu smo brali „El esloveno Urban Valič ganó ayer la cuarta prueba y llegó a la punta de la clasificación general“. Južni veter je preprečil zadnji polet.

Argentinski del tekme za svetovno prvenstvo je zmagal Slovenec Urban Valič z 2788 točkami in njegov brat Aljaž je bil tretji s 2626 točkami. Sedmi je bil Primož Podobnik in trinajsti Gašper Prevč.

S tem rezultatom pa je Urban dosegel 2° mesto, za Švicarjem Maurerjem (14569 točk) z 14200 točkami na svetovni lestvici (proces, kjer se seštevajo točke z vseh tekem letošnjega leta, kot avtomobilska F1). Aljaž Valič je zasedel 5° mesto s 13782 točkami. Slovenska reprezentanca je na drugem mestu, takoj za Švicarji.

Na stopničkah (podio) sta se uvrstila Urban in Aljaž, enkrat pa sta stala na njih oba hkrati. Dobila sta razna priznanja, tako tudi plaketo največjega tucumanskega časopisa La Gaceta - „1° premio“ in nagrade.

Tucumanski Slovenci smo se počutili počaščene s temi izidi in v zahvalo, da so visoko ponesli slovensko ime, smo jih peljali v še višje Valles Calchaquies: Tafí del Valle, Amaicha del Valle prav do razvalin indijanskega bivališča Quilmes.

Obljubili so, da še pridejo. Dobrodošli bodo.

Jožejka Debeljak Žakelj

HODIL PO ZEMLJI SEM NAŠI...

Štajerska - Slovenske Gorice III

Če gremo iz Ptuja ob Dravi proti severu, pridemo do naselja **Miklavž** na Dravskem polju, sedaj že predmestje Maribora, s 3.600 prebivalci. Mesto se je razvilo ob glavni cesti in sega do kanala hidrocentrale Zlatoličje.

Od Miklavža severovzhodno leži **Lenart**, ki je prišel v slovensko ljudsko pesem, ker je majcena fara pa ima dosti deklet, sedaj tudi že 2.600 prebivalcev in je središče osrednjih gor. V zadnjih desetletjih prejšnjega stoletja so se v tem kraju razvili manjši obrti kovinske, usnjarske, tekstilne in pohištvene industrije.

Naselje je omenjeno že v letu 1196 kot grofovsko posest, gospodarji so se menjavali, nekateri so pospeševali trgovino in obrt. Naselje je večkrat pogorelo, zato so najstarejše hiše iz 19. stoletja. Župnijska cerkev sv. Lenarta stoji nad tržnim prostorom, sedanja stavba je iz 16. stoletja, obnovljena sredi preteklega, a vseeno je ohranjen stil pozne gotike. V cerkvi je grobnica grofov Herbersteinov, bivših lastnikov kraja. Kot starejša stavba (1625) se je ohranil spital - hiralnica in baročen rotovž. Pod naseljem je hipodrom.

V bližini se nahaja **grad Hrastovec**, omenjen že 1443, ki spada med najlepše na

Štajerskem. Glavni lastniki so bili grofje Herbersteini, ki so ga v začetkih 18. stoletja prenovili v razkošni baročni dvorec in posebno okrasili grajsko kapelo. Grad je nepravilne peterokotne oblike z notranjim dvoriščem in utrjenimi stolpi. Del grajske opreme je ohranjen v Pokrajinskem muzeju v Ptujju.

Vzhodno od Lenarta pridemo do Svete Trojice v Slovenskih goricah, preimenovane leta 1952 v **Gradišče**. Naselje se je razvilo vrh razglednega slemena, pod njim je Gradiško jezero. Župnijska cerkev sv. Trojice je iz 17. stoletja, okoli nje so avguštinci postavili mogočen samostan. V preteklosti je bila cerkev znana božja pot, sedaj ima baročno podobo, ker je bila večkrat predelana. Hrani več umetniških slik, kot slika Križanega iz 1760.

Malo naprej proti vzhodu pa pridemo do male vasice z okoli 60 prebivalci, **Sveti Trije Kralji** v Slovenskih goricah. Kraj je znan po veliki cerkvi sv. Treh Kraljev, ki je primer poznogotskega svetišča - 1528, povečanega 1588 in se je tak ohranil. Ima štiri portale, je razdeljeno na tri ladje, izstopa pevski kor s polžastima stopniščema. Glavni oltar Treh Kraljev je iz 1623, znamenita umetnina je pa triptih Jezusovega rojstva.

Maribor

Sedaj se pa pomaknimo proti zapadu in tako pridemo v glavno mesto slovenske Štajerske in drugo največje mesto Slovenije, **Maribor**. Ima 110.000 prebivalcev, leži na obeh bregovih reke Drave, med Pohorjem in Slovenskimi goricami ter Dravskim poljem. Na severni strani se dvigujejo štirje nekaj pod 400. visoki hribi: Kalvarija, Mestni vrh, Piramida in Stolni vrh, ki so tudi izletne točke.

Obmestna naselja se vključujejo v mestno območje in štejejo čez 150.000 prebivalcev.

Mesto je gospodarsko, prometno, kulturno, izobraževalno, znanstveno in zdravstveno središče severovzhodne Slovenije. V njem je sedež druge slovenske škofije, odkar je sedež lavantinske prenesel sem Anton M. Slomšek leta 1859, s semeniščem.

V Mariboru je 22 osnovnih šol, 3 gimnazije, 15 strokovnih srednjih šol, glasbena šola, univerza s šestimi fakultetami in univerzitetno knjižnico. Več zavodov in institutov se ukvarja z znanstvenim in raziskovalnim delom, mednje spada tudi splošna bolnišnica. Med kulturne ustanove spadajo Slovensko narodno gledališče Drama in

G. JOŽE RAZMIŠLJA

Delaj dobro

Dela govorijo sama po sebi. So boljša govorica kot pa vsak osebni govor.

Govorjenja je veliko in včasih celo preveč. Razumljivo, ker je lažje govoriti kot pa izpolniti svojo nalogo. Takšno izkušnjo imamo vsi. Pa se učimo tudi od drugih, da je lažje govoriti kot storiti. Velik zgled te rešnice imamo na primer v ljudeh politike. V volilni kampanji obljublajo vse mogoče reči. Lahko je govoriti. Potem pa ne napravijo niti polovice obljubljenega. Lepše je nič obljubiti, a storiti veliko.

To velja za vse. Končna sodba ne bo govorila o obljubah, ampak o dobrih delih. Čas za to imamo v tem življenju. In imamo tudi sposobnosti. Vsakdo po svojih močeh. To so talenti, ki smo jih vsi prejeli. Eden več, drugi manj, vsi pa vse potrebne v ta namen.

Velik zgled nam je Mati Terezija iz Kalkute. Izpolnjevala je prvo božjo zapoved in drugo v ljubezni do bližnjega. Načinov je veliko, kot so človeka velike potrebe. Treba je biti iznajdljiv in oči odprte za potrebe drugih. Ljubezen nima meja. Potrebe pa imamo vsi brez izjeme in ne glede na barvo kože, oči, jezika ali zaveda.

Mati Terezija se je dobro zavedala: zastoj si prejel, zastoj dajaj. In ljubezen to popolnoma razume.

Dobra dela so naša osebna izkaznica. Če se s to pojavimo pred ljudmi, nas bodo z veseljem sprejeli. In srečo bomo občutili, ker bomo mi sami imeli največjo korist.

Tudi tukaj velja: kar ste storili njim, ste meni storili. In še: po njih delih jih boste spoznali. Dela bodo vedno govorila prepričevalno. Dela so bolj sprejemljiva kot govorica obljub. To, kar se vidi, je gotovo več, kot samo to, kar se sliši. Naše življenje bo potrdilo vse naše besede. Levica naj ne ve, kar dela desnica.

Ne bomo posnemali tistih, ki samo govorijo, temveč vse, ki delajo in ne gledajo na sebe in na svoje koristi. Zgledno življenje govori bolj prepričevalno, kot mnogo lepih besed. Veter jih odnese, dela pa ostanejo.

Opera, Mladinsko gledališče (ki nas je pred leti dvakrat obiskalo), lutkovno gledališče, Pokrajinski muzej, Muzej narodne osvoboditve, Umetnostna galerija, Pokrajinski arhiv, Zavod za varovanje kulturne in naravne dediščine. Vsako leto se vrši Borštnikovo srečanje (Ignacij Borštnik, 1858-1919, gledališki igralec, režiser, vzgojitelj in dramatik) - tekmovalna prireditev slovenskih gledališč. Mesto ima tudi svoj radio in TV studio, dnevnik in tednik. Letališče se nahaja 10 km iz mesta.

Maribor je tudi važno industrijsko središče, najpomembnejše so kovinska, tekstilna, živilska, kemična in elektro-industrija. V mestu imajo sedež velika trgovska podjetja in tovarna avtomobilov in motorjev TAM. Vinogradništvo si prizadeva za izboljšavo belih vin, da s tem doseže evropske trge.

Tudi za turizem in šport je preskrbljeno, pri tem pomaga bližina Pohorja, Kozjaka in avstrijske meje. Razpolaga s petimi hoteli in motelom. Na Pohorju se vrši mednarodno žensko smučarsko tekmovanje. Rekreativci so namenjeni športna parka Ljudski vrt in Tabor s športno dvorano, Mestni park, kopališča, Mariborsko jezero nad hidroelektrarno. Na Sejmišču ob Dravi je vsako leto turistična prireditev Vesela jesen.

Zbral in priredil Franci Markež

OBVESTILA

ČETRTEK, 8. novembra:
Sestanek Z.S.M.Ž. Ob 17. uri v Slovenski hiši, bo razgovor z dr. Alenko Rajer Dolinar o sladkorni bolezni.
SOBOTA, 10. novembra:
Predavanje dr. Jožeta Dobovška za akademike v Slovenski hiši ob 20. uri.
Občni zbor društva Hanželičevega doma, ob 18. uri, v Slovenski hiši.
NEDELJA, 11. novembra:
40° obletnica na Pristavi in SLOVENSKI DAN
ČETRTEK, 15. novembra:
Sestanek Z.S.M.Ž. iz San Martina ob 16 uri. Govoril bo arh. Jure Vombergar o 60-letnici začetka prihajanja slovenskih beguncev v Argentino.
SOBOTA, 17. novembra:
Zaključna prireditev srednješolskega tečaja RMB, v Slovenski hiši.
Razstava Eli Hafner pri Slovenski kulturni akciji, ob 20. v Slovenski hiši.
NEDELJA, 18. novembra
Družinsko srečanje Prešernove šole, na Pristavi po maši.
Razstava Eli Hafner pri Slovenski kulturni akciji, od 10.30 so 12. v Slovenski hiši.

PISALI SMO PRED 50 LETI

29. OKTOBER SLOVENSKI NARODNI PRAZNIK

Obletnice narodne osvoboditve praznujemo Slovenci ta dan. Spominjamo se, da so dne 29. oktobra 1918, ob koncu prve svetovne vojne, poleg drugih narodov tudi Slovenci izstopili iz Avstro-Ogrske monarhije in po narodnostnem načelu vstopili v skupno državo Južnih Slovanov. Drugo leto bomo praznovali 40 letnico usodno odločilnega dogodka, ko so slovenski politiki zastopniki na Kongresnem trgu v Ljubljani prekinili zadnje uradne zveze v avstro-ogrsko državno upravo, slovenski oficirji pa pometali znake avstrijske vojaške službe in časti in si pripeli slovenske trobojnice.

Komaj 22 let je trajalo to osvobojenje. Druga svetovna vojna ga je uničila. Pa je bilo vendarle 22 let naglega, krepkega napredka in lepega blagostanja.

... Washington, oktobra 1957.

Narodni odbor za Slovenijo

Miha Krek, predsednik
Bogumil Vošnjak, podpredsednik

SLOVENCI V ARGENTINI

BUENOS AIRES

V zadnji številki smo poročali o ustanovitvi Slovenskega kluba. Na svoji prvi seji dne 27. oktobra se je odbor kluba sestavil takole: Predsednik Janez Kralj, podpredsednik Milan Magister, tajnik Jože Prijatelj, blagajnik Marko Kremžar, gospodar Janez Klemenčič. Odborniki so: Vera Kokalj, Marijan Šušteršič ter zastopniki Društva Slovencev, SFZ, SDO ter Kegljačev. Odbor bo izdelal svoj delovni program, ki bo obsegal zlasti: dvig pristave iz sedanjega pasivnega stanja in njeno ureditev, kakor tudi zgraditev primernih prostorov za družabno življenje in za mladino. Pristava mora postati ena izmed najprijetnejših točk oddiha, razvedrila in zdravega športa.

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča. V Villa Bosch je bila krščena dne 26. oktobra Daniela Rosita Telič, hčerka Rafaela Telič in njegove žene ge. Minke, roj. Erjavec. Za botra sta bila g. Lado Telič in ga. Mimica Zakrajšek. Srečni družini naše čestitke.

Svobodna Slovenija, 7. novembra 1957 - št. 44

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča

Dne 23. oktobra 2007 se je v Buenos Airesu rodil **Marko Aleksander Bertonec**, sin Bogdana in Veronike rojene Vivod. **Srečni družini iskreno čestitamo!**

Smrt

V Floridi je umrl **Franci Osterc** (76) in v Capitalu **Rado Kovačič** (69). **Naj počivata v miru!**

DAROVALI SO

Zvezi slovenskih mater in žena so darovali: gospa Magda Zupan Ecker ter inž. Damijan Ecker, novo izdajo kuharske knjige gospe Mire Eckerjeve; gospa Tinka Žitnik iz Ljubljane, dve umetniški sliki; gospa Angelca Podržaj Miklič, izdelavo članskih izkaznic; gospa N.N., Hurlingham, 100.-pesov, kot prispevek za božične pakete. Najlepše se zahvaljujemo. Vsem dobrotnikom Bog povrni.

RESUMEN DE ESTA EDICION

INFORMACIÓN PARA EL VOTANTE

La embajada de la república de Eslovenia en Buenos Aires informa que el **domingo 11 de noviembre de 2007** tendrá lugar la segunda vuelta electoral para presidente de la República. La votación transcurrirá en las oficinas de la embajada, **Av. Santa Fe 846, 6° piso, entre las 9 y 17 horas.** Podrán votar todos los ciudadanos eslovenos, mayores de 18 años. Deberán concurrir a votar, con un **documento que acredite su identidad.**

Para la votación por correo, basta con la firma del votante. El sobre deberá llegar a la comisión electoral en Eslovenia a más tardar 8 días después de la elección. La boleta junto con el formulario de votación, también puede ser enviada por correo o entregada en mano en la embajada de la República de Eslovenia en Buenos Aires hasta las 17 hs. del día 11/11/07. (Pág. 1)

AL SON ESLOVENO

El grupo folklórico del centro de Pristava se presentó el 30 de septiembre en el Palomar. Además, participó de la feria de las colectividades que organizó el municipio de Morón del 13 al 15 de octubre. A la feria estuvo invitada la colectividad eslovena, con su puesto donde se mostraron artículos y comidas típicas, además de presentar a Eslovenia con imágenes y texto. El grupo bailó el domingo y el lunes. El público siguió las costumbres eslovenas en la danza de la región de Gorenjska y Bela krajina a través de los movimientos y el vestuario típico, bajo la tutela de Adriana Ahčin. (Pág. 3)

CALIDEZ MUSICAL

El domingo 21 de octubre, se presentó el octeto de Maribor (mariborski okteto) en el centro esloveno Naš dom de San Justo. En el día de la madre, el octeto regaló música e interpretó variadas canciones, no sólo con sus voces, sino con todo su cuerpo. Esta actitud, además de la gran calidad y calidez vocal e interpretativa, tuvo su reconocimiento con los aplausos del público, que lograron los deseados bis. El grupo vino a Sudamérica para presentarse en el 34. Festival de coros en Uruguay, y no se olvidaron de los eslovenos en la Argentina. Para nosotros tuvieron esta única presentación que deleitó a los presentes y los trasladó a la hermosa Eslovenia, a través de la música. (Pág. 3)

LA COLECTIVIDAD EN LA UNSAM

La Universidad Nacional de San Martín junto con la Secretaría de Extensión Universitaria y Bienestar Estudiantil organizaron "Encuentros con las colectividades" en el Teatro Tornavía del Campus Miguelete. El 26 de octubre los eslovenos tuvieron su noche. Las banderas, argentina y eslovena, estuvieron escoltadas por jóvenes vestidos de la Casa, prof. Carlos Almeida, se mostró a los presentes a través de un audiovisual (realizado por Regina Truden Leber), la historia del centro esloveno de San Martín. La música y el baile de la colectividad también estuvieron representados. El coro de San Martín interpretó canciones típicas eslovenas y algunas obras en castellano, en tanto que el grupo folklórico Maribor de Carapachay estuvo a cargo de la danza. (Pág. 3)

MUNDIAL DE PARAPENTE

En Tucumán se desarrolló la última etapa del circuito mundial de parapente. Las anteriores etapas fueron en España, Italia, Japón y Turquía. Entre los mejores 120 pilotos de parapente hay 6 eslovenos (en la Argentina participaron solamente 4). En la competición argentina, que incluyó la sierra San Javier y Loma Bola, obtuvo el primer puesto nuestro compatriota Urban Valič. Su hermano Aljaž Valič ocupó el 3°; 7° fue Primož Podobnik y 13° Gašper Prevc. Cada uno de los vuelos tiene trazado el recorrido y el objetivo donde los pilotos deben descender. La calificación se obtiene por el GPS, la velocidad, entre otras cosas. Los vuelos pueden durar 4 horas, según las condiciones del clima. El 20 de octubre finalizó la competencia y el circuito mundial 2007 tuvo su podio. En segundo lugar, tras el suizo Maurer, se ubicó Urban Valič; el 5° puesto a nivel mundial lo ocupó Aljaž Valič. (Pág. 4)

Sklepna prireditev slovenskega srednješolskega tečaja ravnatelja Marka Bajuka
17. novembra 2007
 ob 16,00: razdelitev spričeval
 ob 16,15: sv. maša
 ob 17,15: prireditev v dvorani
Dijaki, starši in prijatelji tečaja prisrčno vabljeni!

Slovenska kulturna akcija
 Vas vabi na odprtje razstave.
 Razstavlja mešane tehnike
ELI HAFNER
 17. novembra 2007, ob 20. uri v mali dvorani Slovenske hiše.
 Razstava bo odprta tudi v nedeljo, 18. novembra od 10,30 do 12. ure.

Zveza slovenskih mater in žena sporoča,
 da ima na razpolago ponatis
kuharske knjige ge. Mire Eckerjeve
 Cena: \$ 50.-

Slovenska kulturna akcija
 ima uradne ure pisarne
 od ponedeljka do petka vsak dan
 od 10,30 do 16,30

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Proprietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alenka Godec** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar**
Za Društvo ZS: Alenka Jenko Godec / **Urednik:** Tone Mizerit
Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Franci Markež, Jože Horn, Vera Breznikar Podržaj, Kristina Jereb Qualizza, Marta Jenko Škulj, Monika Kenda in Jožejka Debeljak Žakelj.
Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 120, pri pošiljanju po pošti pa \$ 160; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. **Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.**

Čeke: v Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750 - C1289ABJ Buenos Aires - Argentina - Tel.: (54-11) 4301-5040. - E-mail: **info@vilko.com.ar**

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta Nº 7211
	R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI**TURIZEM****TURISMO BLED**

EVT Leg. 12618

Dis. 2089

de Lucia Bogataj

H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

Počitniški dom „Dr. Rudolf Hanželič“ sporoča, da je gostom na razpolago vse leto. Tel.: 03548-494046; Mobitel (011) 15-6152-9978; e-mail: hoteldecampo@yahoo.com.ar

ZDRAVNIKI

Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihiater. Konzultorij v **Ramos Mejiji**, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira ob **ponedeljkih** in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na **15-6942-7574**.

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhagl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvjetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavallo 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@fibertel.com.ar

**VALUTNI TEČAJ
V SLOVENIJI
6. novembra 2007**

1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,45 US dolar
1 EVRO	1,35 KAD dolar
1 EVRO	4,63 ARG peso

**Na predvečer
Slovenskega in
Pristavskega dne
bo na Pristavi**

**uprizoritev igre
Lazla Fodorja**

Matura

v režiji Dominika
Oblaka
v soboto, 10. novembra,
ob 20. uri.

52. SLOVENSKI DAN 40. PRISTAVSKI DAN

„Kjer rod je moj, kjer sin je tvoj, tam si, Slovenija“

11.00: Zbiranje gostov
11.15: Dviganje zastav
11.30: Sveta maša
12.30: Akademija ob obletnici doma
13.00: Kosilo

17.00: Kulturni program: pozdravi in slavnostni govor ga. Marjana Batagelj
Upriporitev igre **Matura** - Avtor: **Lazlo Fodor**. Režija: **Dominik Oblak**
Nato prosta zabava ob zvokih Slovenskega inštrumentalnega ansambla

Ves čas: **Razstava o pokojnem Vojuku Arku** po posredovanju in kot sodelovanje Slovenskega planinskega društva iz Bariloch.

Nakaznice za kosilo samo v predprodaji pri 4672-4935

Vsi prisrčno vabljeni!

NEDELJA, 11. NOVEMBRA 2007 - REPUBLICA DE ESLOVENIA 1851 - CASTELAR - BUENOS AIRES

Poravnajte dolgove kupite knjige, zastave, značke in še marsikaj NA SLOVENSKEM DNEVU

Ob priložnosti Slovenskega dne na Pristavi v Castelarju, bo Zedinjena Slovenija imela svojo stojnico. Tam boste lahko poravnali zaostalo naročnino Svobodne Slovenije, društveno članarino, nabavili lepe in zanimive nalepke, značke in ključavnice, ali pa kupili razne knjige naše založbe in iz Slovenije. Na razpolago bo tudi Zgodovinski zbornik - vrhunsko delo naše emigracije.

Društvo Zedinjena Slovenija

Otroška počitniška kolonija

Zedinjena Slovenija bo tudi letos organizirala šolsko kolonijo in sicer na sledeč način:

Za otroke 6., 7. in 8. razreda, od 2. do 11. januarja 2008, v počitniškem domu dr. Rudolfa Hanželiča v kordobskih hribih.

Za šolarje 3., 4. in 5. razreda pa od 12. do 16. januarja, v Tandilu.

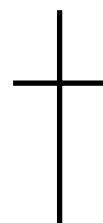
Obe koloniji bo vodil **prof. Jure Urbančič**.

Starše vabimo, naj že sedaj predvidevajo vpis otrok v to lepo dejavnost. Podrobnosti prihodnjič.

Društvo Zedinjena Slovenija

URADNE URE

Pisarna Zedinjene Slovenije, ter uredništvo in uprava Svobodne Slovenije uradujejo od ponedeljka do petka, od 10. do 19. ure. **Prosimo, da ta urnik upoštevate!**

Vsem znancem in prijateljem sporočamo žalostno vest, da je v torek 30. oktobra, vdan v božjo voljo, umrl naš brat, oče, svah, ded in praded, gospod

FRANCI OSTERC

K zadnjemu počitku smo ga položili na pokopališču v Olivos.

Iskrena hvala vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so ga kropili zanj molili in ga spremljali na zadnji poti. Posebna zahvala prelatu dr. Juretu Rodetu za obiske na domu, molitve, sveto mašo in vodstvo pogreba. Prav tako za vse izraze sočutja in tolažbe.

Priporočamo ga v molitev in blag spomin.

Žalujoci:

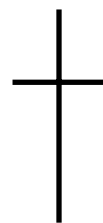
sestre **Regina por. Sawicki** z družino; **Ana por. Hostnik** z družino in **Mita por Kovič**;

brat **Janez** in **Elsa Breite** z družino;

nečakinje in nečaki z družinami

in ostalo sorodstvo.

Argentina, Slovenija, Španija.

Jaz sem vstajenje in življenje.

Kdor vame veruje,

bo živel, tudi če umrje.

(Jan 10;25)

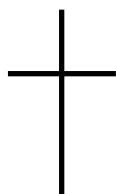
Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da nas je 30. oktobra zapustil

FRANCI OSTERC

NADZORNIK ODBORA SLOVENSKE DEMOKRATSKE STRANKE V ARGENTINI

Priporočamo ga v molitev.

Odbor SDS Argentina

Vsem znancem in prijateljem sporočamo žalostno vest, da nas je dne 29. 10. 2007 za vedno zapustil naš ljubljani, mož, brat, oče in dedek, gospod

Rado Kovačič

Naj počiva v miru. Priporočamo ga v blag spomin.

Žalujoci:

žena **Alicia**;

sin **Martin** z družino;

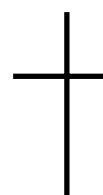
hčerki **Romana** z družino in **Veronika**;

vnukinje **Alja**, **Pia**, **Guadalupe** in **Candelaria**;

sestra **Martina**,

in ostalo sorodstvo.

Bueno Aires, Ljubljana, Washington

Če ljubezen bi ime imela

bi nosila tvojega.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem sporočamo žalostno vest, da nas je zapustil naš dragi oče, stari oče in praded

Dr. ANTON KOMOTAR

Pogreb je bil v soboto, 20 oktobra ob 16. uri na Vrhnikih pri Ljubljani.

Žalujoci:

hčerka **Katrc**;

sinova **Tony** in **Radko**;

vnuki, pravnuki in ostalo sorodstvo.

Stuttgart, Offenburg, Zürich, Kranj, Vrhnika, New York, Hawaii